

Līksmas Sokolovas un Jāņa Gedrovica ceļš līdz Liepājas Universitātei

Gan Līksma Sokolova, gan Jānis Gedrovics ir Talsu Valsts ģimnāzijas skolotāji, kā arī Liepājas Universitātes absolventi. Šie skolotāji ir atsaucīgi, un abiem ir savs dzīvesstāsts par to, kā nokļuvuši līdz Liepājas Universitātei un absolvējuši to. Ceļi līdz universitātei ir bijuši dažādi, bet tomēr katrā no tiem ir „sava odziņa”.

Skolotājas Līksmas ceļš līdz universitātei ir bijis raibs un piedzīvojumiem bagāts. 1980.gadā viņa pabeidza Dundagas vidusskolu, un tad pienāca tas brīdis, kad bija jānododas mācīties tālāk. Viņas lēmumi virzījās divos virzienos. Pirmais no tiem bija kļūt par skolotāju, bet otrs – par bibliotekāri, jo ļoti patika lasīt grāmatas un viņu iepriecināja bibliotēkas gaisotne. Tā kā Līksma nedzīvoja Dundagas centrā, bet gan 12 km no tā, tad pēc stundām viņa mēdza iet uz vietējo bibliotēku. Bibliotekāre viņai uzticēja labot grāmatas un vēl citus sīkus darbiņus, tieši tāpēc otra vēlēšanās bija kļūt par bibliotekāri. Līksma nolēma, ka varētu braukt uz Liepāju un iestāties augstskolā, lai mācītos par latviešu valodas skolotāju. Godīgi sakot, viņa atzina, ka nobijās gan no lielās pilsētas, gan no vārda „augstskola”, jo domāja, ka nebūs pietiekami gudra. Tā izgaisa skolotājas sapnis par mācīšanos Liepājā. Līksmas klasesbiedrene gatavojās doties uz Rīgu, lai stātos kultūras darbinieku tehnikumā par masu pasākumu režisori. Tur uzņēma arī bibliotekāres un Līksma aizbrauca viņai līdz, iestājās un pēc diviem gadiem absolvēja.

Pēc tam viņa sāka strādāt Sabiles bērnu bibliotēkā. Pagāja daudz gadu, nomainījās dzīvesvieta un darba vieta. Četrus gadus Līksma nostrādāja par organizatori Talsu Valsts ģimnāzijā, pēc tam 2002.gadā piedzima meitiņa, un skolotāja Līksma sāka strādāt Talsu Valsts ģimnāzijas bibliotēkā. Skolas direktore Inguna Raituma visu laiku mudināja mācīties. Tajā laikā valstī mainījās likumdošana, pieprasot pedagogiem augstāko izglītību, tādēļ skolotāja Līksma 2002.gadā iestājās Liepājas Pedagoģijas akadēmijā (tagad Liepājas Universitāte). Skolotāja Līksma saka: „Izvēlējos fakultāti, kurā solīja iemācīt pulciņa skolotāja gudrības, kaut pamatā šī fakultāte nodrošināja kultūras darbinieka augstāko izglītību”.

Skolotāju Līksmu atbalstīja gan kolēģi darbā, gan tuvinieki mājās. Vecākajai meitai, kas toreiz bija vēl skolniece, nācās rūpēties par mazo māsu, kamēr mamma uz nedēļu devās mācībās. Toties 2007.gada izlaidumā mazā meitiņa Liepājā nesa mammai ziedus. Kursabiedri mācību laiku centās izkārtot tā, lai Līksmai būtu vieglāk tikt galā gan ar meitu, gan mācībām, jo

daudzi atcerējās, ka viņa uzņemšanā sēdēja ne tikai ar dokumentiem rokā, bet arī ar mazuli klēpī. Protams, liels paldies ir jāsaka kursabiedrenei, kura Līksmai 2 gadus Liepājā deva mājas.

Augstskolas laikus skolotāja Līksma atceras kā labu mācību stundu gan dzīvei, gan darbam. Pirmkārt, skolotāja ar 9 mēnešus vecu zīdaiņu devās uz pirmajām sesijām. Par laimi Liepājā dzīvoja viņas klasesbiedrene, kas pa dienu pieskatīja un rūpējās par Līksmas mazuli, kamēr pati skolotāja mācījās. Otrkārt, viņa satika brīnišķīgus kursabiedrus, un studiju laiks pagāja nemanot. Arī tagad tiek uzturēts labs kontakts ar daudziem bijušajiem kursabiedriem. Treškārt, Līksma bezgala iemīlēja Liepāju tās kultūras, laipno cilvēku un trauksmainās jūras dēļ. Skolotājai bija tradīcija-vienalga kāds gadalaiks, katrā sesijā obligāti apmeklēt jūru. Pēc četriem studiju gadiem bija piepildījies pilna krūzīte ar dzintariem.

Jautājot skolotājai, ko viņa ieteiktu jauniešiem, kas vēlas iestāties Liepājas Universitātē, viņa atbildēja: "Ja cilvēkam ir vēlšanās studēt, tad tas jādara, nevis jāgaida 20 gadi, kā to darīju es. Es ticu, ja ir lemts būt tur, kur jābūt, tad tas agrāk vai vēlāk notiks!" Skolotāja apgalvo arī to, ka Liepāja ir brīnišķīga vieta tiem, kam nepatīk Rīgas haoss. „Uzskatu, ka Liepājas Universitātē strādā inteliģenti un zinoši pasniedzēji, un tur var iegūt labu izglītību,” atzīst Līksma. Iegūtā izglītība Līksmai devusi iespēju strādāt par kulturoloģijas skolotāju. Viss iemācītais noder pasniedzot stundas skolā, arī literārās jaunrades pulciņū, spēlējot teātri amatierkolektīvā, kā arī pilnveidojot viņas personību.

Skolotāja Līksma 2012.gadā saņēma apbalvojumu par sekojošajiem darbiem - bijusī Sabiles bērnu bibliotēkas bibliotekāre, Sabiles amatiereteātra dalībiece – par bērnu ārpusskolas darba organizēšanu un Svētdienas skolas izveidošanu Sabilē, par ilggadēju un aktīvu līdzdalību Sabiles pilsētas kultūras dzīvē.

Ja man pašai jāraksturo skolotāja Līksma, varu teikt tikai visu to labāko. Skolotājai ir ļoti labi paņēmieni, kā ieinteresēt savus skolēnus mācīties par senajām un mūsdienīgajām kultūrām un izzināt kulturoloģijas vēsturi. Līksma Sokolova ir kā Talsu Valsts ģimnāzijas labais un smaidīgais gariņš, pie kura vienmēr var iet aprunāties, kas vienmēr būs atsaucīgs un izpalīdzīgs!

Arī skolotājam Gedrovicam ir interesants stāsts par to, kā nokļuvis līdz Liepājas Universitātei. Būdams vēl mazs, Jānim nebija nekādi dižie plāni nākotnei un arī nebija nojausma, ka kādreiz strādās un mācīsies par skolotāju, jo galvenā prioritāte bija palīdzēšana vecākiem lauksaimniecībā. Vecāki Jāni atbalstījuši gan finansiāli, gan morāli. Daži radi bija skeptiski par to, vai viņš tiešām varēs pastrādāt skolā. Kā Jāņa skolniece varu teikt, ka radi kļūdījās. Skolotājs

Gedrovics ir skolotājs ar īpatnēju mācīšanas stilu, bet skolēniem tas nāk par labu, jo viņi tiešām iemācās strādāt ar datoriem dažādākajās programmās, tādēļ var teikt, ka viņam sanāk un padodas būt par skolotāju!

Jānis stāsta, ka vidusskolā viņam ir bijusi īpatnēja matemātikas skolotāja. Šī skolotāja bija gudra un inteligenta, bet nemācēja iemācīt. Tā kā Jānis bija apzinīgs skolnieks, patstāvīgi mācījās un apguva matemātiku saviem spēkiem, viņš to mācīja arī saviem klasesbiedriem. Palīdzēdams klasesbiedriem, viņš saprata, ka viņam matemātika patīk, un tādēļ viņš aizgāja mācīties uz Liepāju. Izglītību ieguva matemātikas fakultātē. Tam laikam likusies atbilstoša izglītība, līmenis bijis augsts un viņu tas pilnībā apmierinājis.

Lielākais piedzīvojums bijis ar iestājek sāmeniem. Pārāk daudz mācoties, viņš eksāmena dienā aizgulējās, ierodoties uz matemātikas eksāmenu divas stundas vēlāk nekā visi pārējie. Viņam pajautāja, cik viņam ir bijis matemātikā un tomēr atļāva eksāmenu kārtot, bet papildus laiku klāt nedeva. Eksāmena kopējais garums bija 5 stundas, bet pēc Jāņa ierašanās bija atlikušas trīs stundas. Viņam šie uzdevumi nelikās grūti, eksāmenu nodeva viens no pirmajiem. Uz viņu skatījās ar domu, ka viņa darbā nebūs labs rezultāts. Izrādījās, ka eksāmenu viņš nokārtoja, un viņa vērtējums bija viens no labākajiem, bet pirmo pusgadu uz viņu skatījās kā uz pēdējo dzērāju.

Tajā laikā, kad Jānis mācījās Liepājas Universitātē, viņam šī augstskola ļoti patika, par iemeslu ņemdams to, ka tur bijusi stipra pedagoģija, kas iemācījusi, kā strādāt ar skolniekiem un psiholoģisko, kā arī pedagoģisko pusi. Jānis stāsta, ka, mācoties Liepājas Universitātē, liels pluss viņam esot bijis tas, ka nebija lielais cilvēku pūlis un drūzma, kāda bijusi Rīgā. Vēl viens pluss, ka viņš ieguva savām vēlmēm atbilstošu izglītību un saņēma to, ko gribēja. Absolventa pluss esot tas, ka ir vieglāk strādāt tieši skolā un ar skolēniem. Lielākā daļa pasniedzēju ir bijuši spilgtas personības un pie viņiem bijis interesanti apgūt mācību programmu. Matemātikas zināšanas un domāšanas attīstība, kas ir bijušas augstskolas laikā, nepārtraukti tiek kaut kur izmantotas, bet attiecībā uz datoriem, to viņš ir apguvis vairāk pašmācības ceļā, jo tajā laikā šāda veida datori vēl nebija. Katrā ziņā augstskolas skolotāju attieksme un izglītības process ir tas, kas veicināja šo interesi par datoriem un papildus zināšanu iegūšanu. Ar daļu no bijušajiem kursa biedriem Jānis tiek katru vasaru. Visi kopā trīs dienas dzīvo jūras krastā teltīs, bet ar otru daļu nav ticis kopš izlaiduma. Ar skolotājiem arī nākas pa retam saskrieties.

Vārds, uzvārds – Ieva Uerte

Mācību iestāde – Talsu Valsts ģimnāzija

Klase – 10.b.klase

Skolotāji, par kuriem izstrādāts darbs – Līksma Sokolova un Jānis Gedrovics

Esejas, apceres vai dzīvesstāsta nosaukums - Līksmas Sokolovas un Jāņa Gedrovica ceļš līdz
Liepājas Universitātei.

Skolotāja – konsultanta vārds, uzvārds – Aija Balode

Konkursa dalībnieks apliecina, ka viņa iesniegtais darbs ir paša izstrādāts oriģināldarbs –
Apliecinu.

Darbā izmantoto literatūras un avotu saraksts:

LITERATŪRAS UN AVOTU VEIDI	IEKĻAUJAMĀ INFORMĀCIJA
Seriālizdevumu sastāvdaļu norādes	Talsu Vēstis 2006.gada 16.septembrī SESTDIENAS VIESIS „Nevelku dzīvi, vienkārši dzīvoju.”
Nepublicētie materiāli	Intervijas ar skolotājiem.